

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 926/2015
29.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца В.Ђ. из К., чији је пуномоћник С.Ж.Ш., адвокат из Н. против туженог Н.Е. а.д. из Н., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1207/2014 од 05.02.2015. године, у седници већа одржаној 29.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1207/2014 од 05.02.2015. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 455/2013 од 23.12.2013. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење туженог бр. 60/79 од 16.07.2009. године о престанку радног односа тужиоцу отказом уговора о раду бр. 55/137090 од 08.04.2005. године са анексом од 01.09.2006. године, па је наложено туженом да тужиоца врати на рад и призна му права на раду и по основу рада.

Одлучујући о жалби туженог изјављеној против наведене пресуде Основног суда у Нишу Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 1207/14 од 05.02.2015. године преиначио пресуду П1 455/13 од 23.12.2013. године, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи решење туженог бр. 60/79 од 16.07.2009. године, којим је тужиоцу престао радни однос отказом уговора о раду бр. 55/137090 од 08.04.2005. године, са анексом од 01.09.2006. године и да се туженом наложи да тужиоца врати на рад и призна му сва права на рад и по основу рада.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП

("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Утврђено је да је тужилац био у радном односу код туженог на радном месту диспечера погона одржавања. Решењем туженог од 16.07.2009. године тужиоцу је отказан уговор о раду и стављено на терет да је 09.06.2009. године учинио повреду радне дужности из члана 179. тачка 2. Закона о раду, члана 6. став 1. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених код туженог и члана 19. тачка 1. Уговора о раду, тако што је раздужио возило иако на њему нису биле извршене поправке ни монтиран потребан део, а диспечер возило може да раздужи тек кад утврди да је возило поправљено. Утврђено је и да је поправка наведеног возила вршена у две смене, да је на радној листи за то возило забележено "наставити са монтажом", да је тужилац покушао да разјасни наведену белешку, али да није успео да нађе надлежног пословођу па како је радно време истицало возило је раздужио с обзиром да је од стране директора дат налог да возило мора да "изађе" из погона до 22,00 часа. Иначе, након раздужења од стране диспечера возило не иде одмах на коришћење, већ га преузима Сектор за стандардизацију, који је у обавези да изврши детаљну контролу извршене поправке и утврди да ли је возило поправљено и спремно за експлоатацију и уколико утврди да није поправљено враћа возило диспечеру који возило поново шаље на поправку. У конкретном случају како је возило без адекватне поправке пуштено у експлоатацију дошло је до штете на возилу, па је тужени обавезао тужиоца и још два радника да накнаде штету насталу на возилу што је тужилац одбио да учини.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је закључио да је тужилац критичном приликом поступао са уобичајеном пажњом када је предметно возило раздужио, усвојио је тужбени захтев, поништио решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу и обавезао туженог да тужиоца врати на рад. Другостепени суд није прихватио закључак првостепеног суда, већ је нашао да из чињеничног стања произлази да услед очигледне грешке тужиоца није била извршена поправка возила у целости, да је грешка тужиоца што је возило раздужио иако претходно није разјаснио напомену са радне листе "наставити са монтажом" и да тужиоца не ослобађа кривице чињеница да возило до њега као диспечера није требало да дође, с обзиром да поправка возила није завршена. Позивајући се на одредбе члана 179. тачка 2. Закона о раду и члана 6. став 1. Колективног уговора туженог, другостепени суд је преиначио пресуду првостепеног суда и одбио тужбени захтев као неоснован, налазећи да је тужилац поступао несавесно и немарно, да није показао уобичајену пажњу која се очекује од просечног запосленог и да се није понашао као добар домаћин, чиме је учинио повреду радне дужности коју му тужени ставља на терет.

Одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово

понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Дакле, обавезни услов за давање отказа уговора о раду запосленом на основу члана 179.тачка 2. Закона о раду јесте да је запослени својом кривицом учинио повреду радне обавезе. У грађанско-правном смислу кривица постоји ако је повреда учињена намерно или непажњом (крајњом или обичном), а што се цени у сваком конкретном случају. Према томе, за постојање кривице потребно је постојање свести (схватање значаја штетне радње и наступања последице), али и постојање воље да радња буде предузета и да последица наступи.

Из чињеничног утврђења другостепеног суда не произлази правни закључак о постојању кривице тужиоца, а одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду изричито је прописано да је повреда радне обавезе санкционисана отказом уговора о раду запосленом само ако ју је запослени учинио својом кривицом. Зато је Врховни касациони суд нашао да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено, па како нема услова за преиначење пресуде другостепеног суда исту је укинуо на основу члана 416. ЗПП.

У поновном поступку Апелациони суд ће имати у виду примедбе наведене у овом решењу и поново ће одлучивати о основаности жалбе туженог.

**Председник већа-судија,
Миломир Николић,с.р.**